

[Stensballe.]

gjorde opmærksom paa, har været anvendt i ikke saa ganske ringe Udstrækning, i hvert Fald for enkelte Kreditforeningers Vedkommende — den Ret kan de ikke faa længere uden at betale denne Afgift. Saaledes er Lovforslaget formet. Jeg i hvert Fald mener, at det er en aabenbar Urimelighed, og jeg for mit Vedkommende maa insistere paa at faa fjernet den Slags Urimeligheder. Jeg synes i det hele, at der ikke er noget Grundlag for at lægge en Afgift paa her, thi det er jo ikke saaledes, at det er nødvendigt at opkræve en Skat for at dække en Udgift. Den højtærede Minister taler om Risiko. Jeg er enig med den ærede konservative Ordfører (Stein) i, at Risikoen jo ikke fremkommer ved Ombytning af Købstadkreditforeningsobligationer, Risiko kan der kun være Tale om ved Landkreditforeningsobligationerne.

Den højtærede Minister henviste til, at der var Enighed mellem 3 Partier. Ja, den Enighed er det saa som saa med. Den højtærede Minister vil vide — i hvert Fald ved jeg det fra, hvad jeg har læst; vi har jo endnu ikke faaet Referatet fra Lovforslagets tredie Behandling i Folketinget, men vi har det fra anden Behandling —, at mit Partis Ordfører i Folketinget udtrykkeligt udtalte: Vi kan ikke komme videre. Derfor har man taget Forslaget; men han udtalte langt større Betænkeligheder og uddybede meget mere, end jeg har gjort det her. Jeg tror, at mit Partis Ordfører i Folketinget og jeg i saa Henseende er ganske enige, og den Enighed kan den højtærede Minister ikke bryde. Jeg har forstaaet, at mit Partis Ordfører i Folketinget ogsaa ved tredie Behandling har udtalt sine Betænkeligheder netop ved denne Afgift; i hvert Fald har han gjort det paa flere Spalter ved anden Behandling.

Jeg forstaaer i det hele taget ikke, at det skal være retfærdigt at paalægge et enkelt Udsnit en ekstra Skat, saaledes som det her foreslaas. Jeg mener fremdeles, at hvis det sker, vil der komme en saadan Ulyst, en saadan Modvilje mod Konverteringen, at det næppe vil lykkes Regeringen at faa synderlige Pengemidler ind i Kassen paa denne Maade, men at det vil hemme og for en stor Del standse Konverteringen af de $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.s Obligationer, for saa vidt de ikke staaer i rene Landejendomme.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Buhl) sagde før, at Udgangspunktet skabtes i Foraaret, men det kunde ikke gaa af sig selv, der maatte et Initiativ fra Regeringens Side til. Ja, det er jo netop det Initiativ fra Regeringens Side, som vi stadig

har lyst efter. Vi var her i Tinget enige om, at Regeringen maatte tage et Initiativ; derfor fik Regeringen ogsaa et Instrument overladt, som den kunde bruge, nemlig Krisefonden, og det var visselig ikke vor Skyld, at der ikke blev sat endogsaa ret store Beløb ind her. Men det ønskede den højtærede Handelsminister ikke, og derfor gik han med til de Udtalelser i Betænkningen, som jeg gjorde opmærksom paa, da jeg før havde Ordet. Men i øvrigt har vi ogsaa henvendt os til Ministeriet i Juli Maaned. Jeg var selv til Stede ved den Lejlighed, og vi kunde kun faa Indtryk af den Raadvildhed, der herskede hos Regeringen; men det blev stillet os i Udsigt, at man vilde overveje Sagen nærmere, og inden der blev foretaget noget, skulde man tage Forhandlinger op. De Forhandlinger hørte vi intet til; men i September Maaned fremkom den højtærede Minister med et Forslag, som han paa Forhaand maatte vide, at vi ikke kunde gaa ind paa.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg) vilde skyde os i Skoene, at naar man ikke var kommet længere, var det vor Skyld. Nej, hvis Loven havde været udnyttet, som Hensigten med den var, da den blev vedtaget i April Maaned, været udnyttet Sommeren igennem, vilde vi efter min Opfattelse være naaet et langt Stykke frem med Konverteringen, saa langt, at vi havde faaet langt større Kræfter til at medvirke, end vi nu straks kan faa. Men jeg haaber, vi kan faa saadanne Bestemmelser ind i Lovforslaget, at det ikke maa virke afskrækkende. Det vil i hvert Fald være min Bestræbelse i det kommende Udvalg.

Stein: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen-Drusebjerg) har ganske misforstaaet, hvad jeg sagde før, naar han mente, at mine Udtalelser vendte en Brod mod Landbruget, stillede sig uvilligt over for Bestræbelserne for at sænke Renten for Landejendomme. Jeg paapegede den Kendsgerning, at man her gik en Vej, der ikke er den naturlige eller sædvanlige, naar man vil tilstræbe en almindelig Rentesækning; og jeg tilføjede, at jeg ikke var klar over, om man ad denne Vej vilde naa helt de samme Resultater, som hvis man gik den ordinære Vej.

Maa jeg til den højtærede Minister sige, at jeg ganske vist ikke har set efter, hvad jeg sagde i Foraaret, men jeg ved saa nogenlunde, hvordan Landet laa. Jeg har under alle Omstændigheder ikke sagt noget om, at det var umuligt at gribe ind paa Renteomraadet